

ACCIO

Setmanari d'Esquerra Republicana

Portantveu del Centre Republicà Català

Redacció i Administració: Francesc Layret, 21

ANY XV

BADALONA 17 DE JUNY DE 1933

NÚM. 633

Continua Azaña

Dilluns quedà resolta la crisi. Ha estat un triomf del parlamentarisme. Els periòdics d'esquerra elogien la sol·lució, els altres, segons la intensitat del seu color, sensiblement decepcionats, troben que per aquell viatge no es necessitaven alforges o treuen espuma per la boca. Es paradòxic que les dretes es creguin representar l'opinió quan en l'adveniment de la República restaren esporuguides i fins fent una falsa complaença amb el nou règim per tal de no cridar l'atenció de l'adversari que sempre s'havien figurat un monstre. Ara han vist que el poble te generontit per vendre i ja s'hi veuen en cor. Compten amb bons ressorts: el diner, el confessionari i la ignorància i prejudicis de la generalitat de les dones. No compten intencionadament, però que si l'actual

LLUIS COMPANYS
Ministre de Marina

govern no representés l'opinió del país no seria pas per no donar satisfacció a les dretes sinó per manca d'esquerrisme. No voldria dir res que un dia — és una hipotèssis — s'apoderessin del govern que si així fos, menys que ningú representarien en la veritable opinió; la dels més que si no han bandejat del tot el reaccionarisme és precisament per massa nobles, massa sentimentals, — no ens raca, però — i, també, per manca de pre paració que els que avans manaven es guardaven ben bé prou de no donar-los-hi. La reacció només pot governar a l'estil Hitler, la política del qual són les extremitats de quelcomque s'ensorra.

En fi, notem en el Parlament l'entrada a una concòrdia que no havia tingut de manca mai; en Lerroux sembla que rectifica, però recordeu que digué: I he decir a mis correligionarios que si rechazáramos a los que hayan sido monárquicos ayer, nos quedaríamos solos. La paraula sinceritat ens saltironeja la ment i no es deixa agafar per emprar la en una frase qualificativa suggerida per aquelles manifestacions. Per ara ens limitem a dir que l'actuació d'un partit ha d'ésser diàfana i que és un mal sintoma ésser l'esperança dels adversaris de fons i de forma.

Quant al senyor Maura, no val la pena de parlar-ne; a casa quan erem petits i feiem una rebequeria ens donaven una surra; demés, el que per d. spit canvia la ideologia, pot reincidir a cada moment.

Felicitem-nos del resultat de la crisi i felicitem al nou govern.

I en felicitar al nou govern exterioritzem la nostra satisfacció per la pujada al Ministeri de Marina del nostre volgut amic senyor Lluís Companys. L'home que desde la seva primera joventut vé lluitant pel republicanisme, que ha sofert empressonaments per defensar la causa obrera, l'home que el 14 d'abril de 1931 proclamà la República a Barcelona, és mereixia tal distinció. No cal dir amb quanta efussió el felicitem.